

[Alfred Kristensen.]

om det. Når man nu er besjælet af vilje til her at trænge til bunds rent sagligt, må det da ikke være nødvendigt, at vi prøver på at få udtalelser fra disse saglige myndigheder? Endvidere forekommer det mig, at man i en sådan sag i høj grad burde ønske udtalelser fra De samvirkende Sognerådsforeninger og Købstadforeningen i Danmark, idet de jo i allerhøjeste grad berøres af denne sag. Hvor vidt vi nu kan komme med disse spørgsmål dér, skal jeg lade være usagt, men jeg ville meget nødig, at man gennemførte denne lov i det høje landsting uden at have hørt udtalelser fra de myndigheder, som vi mener er de rent saglige i dette spørgsmål.

Jeg vil gerne sige et par ord om de trafikudvalg, som skal overtage amternes beføjelse til at give koncession. Her forekommer det mig, at det kan se ud, som om der har stået en politisk strid, før man er kommet frem til det, man nu er nået til. Jeg vil gerne påpege, at det står således for mig, at når 3 af de 5 medlemmer i trafikudvalget faktisk skal vælges af en valgforsamling, som udgår af den samme vælgerkreds, nemlig amtsrådet, som vælger 2 medlemmer, og sognerådsforeningen, som vælger 1 medlem — vi ved jo, at amtsrådsvalg og sognerådsvalg sker på samme grundlag, efter samme valgliste og endog på samme valgdag —, så kan vi regne med, at selv et meget stort mindretal ikke vil have nogen mulighed for at blive repræsenteret i trafikudvalget; og skulle det endvidere gå således, som det vil gå mange steder, at købstæderne vælger deres medlemmer ud af samme politiske gruppe eller konstellation, kan vi hurtigt se, at der vil blive meget store kredse ude i trafikudvalgenes områder, som ikke har nogen som helst mulighed for at få indflydelse. Jeg spørger: Tror man da, at man har skabt ro om spørgsmålet? Jeg tror det ikke.

Jeg vil i denne forbindelse gerne henlede opmærksomheden på, at man efter forslaget har tænkt sig at samle de 4 sønderjyske amter, således at der vælges et fælles trafikudvalg. Jeg vil bede det høje landsting om at ændre denne bestemmelse. Jeg beder om, at man vil have i erindring, at vi gennem årene siden 1945 har søgt ved hver eneste lov, vi har gennemført, at tage de særbestemmelser, der har været for Sønderjyllands vedkommende, ud. Vi er ikke tjent med sådanne særbestemmelser. Det kan komme til at betyde overordentlig meget, hvis vi ikke bestræber os for, hver gang vi har et lovforslag til be-

handling, at gøre os klart, at Kongeaaen ikke er noget, som skiller i Danmark, men at de sønderjyske amter og andre organer i Sønderjylland er en del af Danmark og ikke andet. Man vil muligvis sige: ja, men de sønderjyske amter er så små. Javel, de er ikke af de største, men der findes amter i Danmark, som er mindre end i hvert fald det største sønderjyske amt, og dér har man altså ikke gjort noget forsøg på sammenlægning. Er man monstro klar over, at der i eet sønderjysk amt består en aftale mellem statsbanerne og det pågældende amtsråd om trafikering, og at man i et andet sønderjysk amt har en aftale med et bestående privat aktieselskab, som driver rutebiltrafikken over hele amtet? Er man klar over, at hvis man nu gennemfører en lov, hvorefter der skal være et fælles trafikudvalg for hele Sønderjylland og det eventuelt går således, at det netop bliver disse to amter, der ingen repræsentation får i trafikudvalget — der er 4 amter, der kan kun vælges 2 medlemmer, altså må 2 amter udgå —, vil disse to amter komme i den pinlige situation, at de, da de ikke er repræsenteret i trafikudvalget, ikke kan gøre sig til talsmænd for de særftaler, som består, og som man selvfølgelig — det vil jeg da tro — er rede til at respektere. Jeg beder altså om, at i hvert fald denne bestemmelse ændres, og jeg vil også tro, at det høje landsting vil give mig medhold i disse betragtninger.

Jeg er endvidere meget ked af, at man her tilsyneladende har om ikke torpederet, så i hvert fald i allerhøjeste grad begrænset kommunernes selvstyre. Jeg er helt klar over, at det kan ligge således, at en enkelt landkommune eller eventuelt et byråd ikke må kunne standse en eller anden samfundsnyttig fjernforbindelse igennem et amt eller ind til en by, men hvis det ikke er påviseligt, at noget sådant har fundet sted, bør man ikke gennemføre så drastiske bestemmelser, som her er tale om, nemlig at fratage kommunerne den ret, som de har i henhold til den gældende lovgivning på dette område. Efter den bestående lovgivning kan man ikke få koncession til at køre på offentlige biveje i sognekommunerne uden kommunalbestyrelsens tilladelse. Det gælder, hvor amterne alene giver koncessionerne, og det gælder på en noget omskrevet måde for Københavns kommune, Frederiksberg kommune og købstadkommunerne, hvor man ikke uden de pågældende kommunalbestyrelsers tilslutning kan gennemføre eller skal vi sige gennemtvinge omnibuskørsel